

Η 90χρονη συγγραφέας Εντίθ Μπρουκ, επιζώσα του Ολοκαυτώματος, ζει στην Ιταλία εδώ και πολλά χρόνια. Τον περασμένο Ιανουάριο, με αφορμή τη Διεθνή Ημέρα Μνήμης του Ολοκαυτώματος, η εφημερίδα «L' Osservatore Romano» δημοσίευσε συνέντευξή της. Συγκινημένος από την μαρτυρία της ο Πάπας Φραγκίσκος την επισκέφθηκε στο σπίτι της στη Ρώμη. □□

Διάβασε τη μαρτυρία της για τα όσα βίωσε η ίδια και η οικογένειά της κατά τη Ναζιστική κατοχή, και συγκλονίστηκε. Έτσι αποφάσισε να την συναντήσει προσωπικά και το Σάββατο 20.2.2021, ο Πάπας Φραγκίσκος επισκέφθηκε την Εντίθ Μπρουκ στο σπίτι της στη Ρώμη.

«Ήρθα εδώ να σας ευχαριστήσω για την μαρτυρία σας και να αποτίσω φόρο τιμής στους ανθρώπους που μαρτύρησαν από την παραφροσύνη του Ναζισμού», της είπε ο Πάπας. «Και με ειλικρίνεια σας επαναλαμβάνω όσα από καρδιάς είπα στο Γιάντ Βασέμ, και τα οποία επαναλαμβάνω σε κάθε άτομο που, όπως εσείς, υπέφερε τόσο πολύ από αυτό: [Ζητώ] συγχώρεση, Κύριε, στο όνομα της ανθρωπότητας».

Σε ανακοίνωσή της η Αγία Έδρα τονίζει ότι, «η συζήτηση με τον Πάπα εστιάστηκε σ' εκείνες τις φωτεινές στιγμές, οι οποίες σημάδεψαν την εμπειρία της κόλασης των στρατοπέδων και έφεραν στο νου τους φόβους και τις ελπίδες για την εποχή που ζούμε, δίνοντας έμφαση στην αξία της διατήρησης της μνήμης και στον ρόλο των γηραιότερων στη διαιώνισή της και στην μεταλαμπάδευσή της στους νέους».

Η Εντίθ Μπρουκ έχει αφιερώσει τη ζωή της στο να μιλάει για όσα έζησε. Αυτό της το ζήτησαν δύο άγνωστοι που της μίλησαν στο στρατόπεδο Μπέργκεν – Μπέλσεν: «Πες την ιστορία. Δεν θα σε πιστέψουν. Αλλά αν επιζήσεις, μίλησε για όσα έγιναν και για εμάς». Και κράτησε την υπόσχεσή της.

Αυτό που είναι ίσως το πιο εντυπωσιακό όταν διαβάζει κάποιος τη συνέντευξη της Μπρουκ είναι η στάση ζωής και ελπίδας. Ακόμη και όταν εξιστορεί τις πιο σκοτεινές περιόδους της ζωής της, κατά τις οποίες έχασε το μεγαλύτερο μέρος της οικογένειάς της, πάντα βρίσκει κάτι καλό και όμορφο να σχολιάσει, εστιάζοντας κυρίως σε κάποιο ίχνος ανθρωπιάς που τη βοήθησε να συνεχίσει να ζει και να ελπίζει.

Ένα από τα περιστατικά που περιγράφει η Μπρουκ από τη ζωή της στο γκέτο είναι αυτό με την παρουσία ενός μη εβραίου άνδρα στο γκέτο, ο οποίος έδωσε ένα κιβώτιο με φαγητό για να βοηθήσει όσους διώκονταν.

Επίσης, όταν η Μπρουκ αναφέρεται σε όσα βίωσε στο στρατόπεδο του Νταχάου στο οποίο εργαζόταν, εστιάζει κυρίως σε ένα περιστατικό με έναν Γερμανό στρατιώτη, ο οποίος της πέταξε μία βρώμικη καραβάνα για να την πλύνει. Εκείνη όμως θέλοντας να δει με άλλο πρίσμα το γεγονός αναφέρει πως "μου άφησε κάποια μαρμελάδα στο κάτω μέρος για μένα".

Αξιοσημείωτο είναι επίσης το περιστατικό που αναφέρει όταν εργαζόταν στην αίθουσα των αξιωματικών, όπου συνάντησε έναν μάγειρα, ο οποίος αφού την ρώτησε το όνομά της της είπε στη συνέχεια με τρεμάμενη φωνή, «έχω μία κόρη στη ηλικία σου» και μετά «έβγαλε μία χτένα από την τσέπη του και της την έδωσε». «Είχα την αίσθηση ότι βρήκα τον εαυτό μου, ύστερα από πολύ καιρό, με την παρουσία ενός ανθρώπου. Συγκινήθηκα με αυτή την χειρονομία, που εξέπεμπε ανθρωπιά και ελπίδα», σχολιάζει η Μπρουκ.

*Μετάφραση άρθρου από την ιστοσελίδα [vaticannews.va](https://www.vaticannews.va), 20.02.2021